

בין פורים ופסח תשנ"ג

עתה באתי!

הרגשת הקבס כואבת.

זהו, זה מה שיש.

החזיקם ההוא בתוקף,

ואנכי חיצים יריתי,

הלא כן בגד בוגדים,

האומרים לאביהם לא יודעים

ולאמם לא מכירים.

ארורים בשר זרועם משימים,

בלא קללה נארים,

ובלבם זרמי זרמים,

ולעולם לא במי מנוחות מתנהלים,

שמים אנוש כתר לראשים,

באש ובמים כל היום באים,

ומה להם, בקול בוכים?

במקום להשים בצור עולמים

מבטחים.

ובערבישבת הגדולי - האחרון לחייו - שפך ר' אחרון את לבו על גבי הגויל:

ערב שבת הגדול תשנ"ג

שחקו זדים אלצו למשבתים,

ושבתה הארץ, והם המחוללים,

לקול כינור זמרה ותופים,

ורוח לבשה את עמשי מכרתים,

ויעמוד ויקרא, עד מתי סומים,

עובדי הבקר, ומשתחיים לסוסים,

גין כוכבים אלכסח תשנ"ג

זתה האיל

הירגלת הקדם באלבת.

בהו, זה מה שיש.

החזיקם ההוא בתוקף,

ואנכי חיצים יריתי,

הלא כן בגד בוגדים,

האומרים לאביהם לא יודעים

ולאמם לא מכירים.

אכנרים בשר זרועם משימים,

הלא קללה נארים,

ובלבם זרמי זרמים,

ולעולם לא במי מנוחות מתנהלים,

שמים אנוש כתר לראשים,

באש ובמים כל היום באים,

ומה להם, בקול בוכים?

במקום להשים בצור עולמים

מבטחים.

ינה יום קא דער בער נאמט חדר
קמו נאמאלין

הנה יום בא בוער כתנור

ואתם חדר בחדר נחבאים.

הנוטע און הלא ישמע!!

היוצר עין הלא יביט!!

ה' ידע מחשבות אדם

כי המה הבל!!!

מה יתרון לאדם מכל ובכל עמלו,

ומה יתרון האדם מכל הבהמה החיה -

אין אין אין! כי הכל הכל הבל!

האין כח וגבורה באדם להציל נפשו.

האם כה חדל אישים וריק הנולד,

קום גבר בן אנוש, זרה המוץ, ופזר השמימה,

התעופפו יעופו קשים הריקים, ילכו לעזאזל בקול בוכים,

רוני, רוני, השיטה, התנופפי בראש עדריך.
רוני וזע השים המעופף בראש עדריך.

ועוד רשימת-רגש מנפש חומה:

מרגליות לבנבנות גלשו על רגלי,

עצבות בין השמשות

ממתיקה סוד בלבי

פאת השמים הכסופה -

מלאתני כאב אהבה סופני.

הלוך הולך ההלך, כשט על פני המים.

כה קליל הוא ההלך!

לבן וצח הוא כשלג!

הנשמה עוד באפו...

וגם רשימת-ערגה זו, נמצאה בין כתביו :

מה תתאוי נפשי,

מה תהמי לך,

שלג ממרומים הלבין מראיך,

כמה חכמה רכשת לך,

בכאב עיניך,

צופיות מרחקים מרחקים,

אין סוף לכל, רק האדם סף נכסף

במתיקות כאב עולם.

מה תתאוי נפשי,

מה תהמי לך,

גלגל ממרומים הלבין מראיך,

כמה חכמה רכשת לך,

בכאב עיניך,

צופיות מרחקים מרחקים,

אין סוף לכל, רק האדם סף נכסף,
במתיקות כאב עולם